

МАРИО КРОНЕНБЕРГ
ЗИМНА ЕЛЕГИЯ

chitanka.info

*Студено е — вятърът свири навън
Мъглата се стеле — покрива земята
Красиви снежинки се спускат със звън,
и нежно обагрят небето Зората*

*Нощта си отива — започва денят
Тежестта на мрака бавно олеква
В очите ми сълзите няма ли да спрат?
Уви — горчивината от раздялата не секва...*

*Измъчва ме това, която ти ми каза:
„Не искам повече да бъдем заедно,
ти не си за мен и аз не съм за теб,
не ме разбираш — всичко е напразно...“*

*Кажете ми, ти разбираш ли дъжда?
Или морето с вечната му тайна?
Душата ти за мен е лабиринт потаен,
и да я опозная — това ще е радост безкрайна!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.